

قانون راجع به مجازات حمل چاقو و انواع سلاح سرد و اخلاف در نظم و امنیت و آسایش عمومی

مصوب ۲۸ خرداد ماه ۱۳۳۶

ماده ۱ - هر کس به وسیله چاقو یا هر نوع اسلحه سرد دیگر تظاهر یا قدرت‌نمایی کند و یا آن را وسیله مزاحمت اشخاص و یا اخاذی و یا بداند وسیله تهدید و یا با کسی گلاویز شود به سه ماه تا یک سال حبس تأدیبی و یا به اقامت اجباری از شش ماه تا یک سال در محلی غیر از محل اقامت خود محکوم خواهد شد.

ماده ۲ - هر کس به وسیله هیاهو و جنجال و یا حرکات بر خلاف عادت و متعارف و یا تعرض به اشخاص نظم و آرامش و آسایش عمومی را مختل نماید و یا مرتکب اعمال و رفتاری شود که ایجاد هراس و تشویش در افکار عمومی نماید و یا مردم را از کسب و کار باز دارد و یا آزادی و آسایش عمومی را مختل سازد به حبس تأدیبی از ده ماه تا یک سال محکوم خواهد شد.

ماده ۳ - هر کس در اماکن عمومی و یا معابر عمومی معترض و یا مزاحم زنی بشود و یا با الفاظ و یا حرکات مخالف شئون و حیثیت به او توهین نماید به حبس تأدیبی از دو ماه تا هشت ماه محکوم خواهد شد.

ماده ۴ - هر گاه جرایم مذکور در مواد فوق در نتیجه توطئه قبلی و دسته‌جمعی واقع شود و هر یک از مرتکبین به حداکثر مجازات مقرر محکوم خواهد شد.

ماده ۵ - به کلیه جرایم مذکور در مواد فوق دادگاهها خارج از نوبت رسیدگی خواهند کرد در نقاطی که حکومت نظامی اعلام شده دادگاههای نظامی صلاحیت رسیدگی به این جرایم را به استثناء مورد ماده ۳ خواهند داشت در این صورت محکوم علیه و دادستان می‌توانند از حکم دادگاه بدوی تقاضای تجدید نظر نمایند حکم دادگاه تجدید نظر قطعی و غیر قابل فرجام است.

ماده ۶ - در تمام موارد مذکور در این قانون تعقیب و توقیف متهمین طبق قوانین جزایی به عمل خواهد آمد.

ماده ۷ - وزارت دادگستری و وزارت جنگ مأمور اجرای این قانون خواهند بود.

قانون فوق که مشتمل بر هفت ماده است در جلسه سه‌شنبه بیست و هشتم خرداد ماه یک هزار و سیصد و سی و شش به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رییس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

قانون بالا در جلسه ۱۳۳۶.۸.۱۵ به تصویب مجلس سنا رسیده است.